

627

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1938 r.

o zmianie prawa górniczego.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Prawo górnicze (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. (1) Następujące minerały, znajdujące się w swych naturalnych złożach, podlegają woli górniczej, tj. nie są związane z prawem własności gruntu i mogą być przedmiotem własności górniczej, nadawanej każdemu pod warunkami przepisanyymi w prawie niniejszym:

1) na całym obszarze Państwa z wyjątkiem powiatu kieleckiego i położonych na prawym brzegu rzeki Kamiennej części powiatów iłżeckiego i opatowskiego — rad, złoto, srebro, platyna, miedź, cyna, cynk, kadm, ołów, rtęć, żelazo z wyjątkiem żelaznych rud darniowych, kobalt, nikiel, arsen, antymon, mangan, glin, chrom, molibden, tytan, wanad i wolfram, bądź w stanie rodzimym, bądź jako rudy, tj. tlenki, siarczki, węglany i inne wszelkiego rodzaju związki wymienionych metali, jeżeli nadają się one do technicznego uzyskiwania z nich tych metali, minerały nadające się do technicznego wydobywania z nich siarki, minerały, które ze względu na zawartość fosforu nadają się do przeróbki na nawozy sztuczne, węgiel brunatny, grafit;

2) na obszarze województwa kieleckiego z wyjątkiem powiatu kieleckiego i położonych na prawym brzegu rzeki Kamiennej części powiatów iłżeckiego i opatowskiego, na obszarze powiatów cieszyńskiego, bielskiego i frysztackiego województwa śląskiego i na obszarze województwa krakowskiego z wyjątkiem części, położonej na wschód od rzeki Dunajca — węgiel kamienny i antracyt.

(2) Następujące minerały, znajdujące się w swych naturalnych złożach, nie są związane z prawem własności gruntu i są zastrzeżone na rzecz Państwa, tj. mogą być przedmiotem własności górniczej, nadawanej jedynie Państwu:

1) na całym obszarze Państwa — sól kamienna, sole potasowe, magnezowe i borowe oraz solanki, nadające się do technicznego otrzymywania soli kuchennej lub soli potasowych;

2) na obszarze powiatu kieleckiego i położonych na prawym brzegu rzeki Kamiennej części powiatów iłżeckiego i opatowskiego — rad, złoto, srebro, platyna, miedź, cyna, cynk, kadm, ołów, rtęć, żelazo z wyjątkiem żelaznych rud darniowych, kobalt, nikiel, arsen, antymon, mangan, glin, chrom, molibden, tytan, wanad

i wolfram, bądź w stanie rodzimym, bądź jako rudy, tj. tlenki, siarczki, węglany i inne wszelkiego rodzaju związki wymienionych metali, jeżeli nadają się one do technicznego uzyskiwania z nich tych metali, minerały, nadające się do technicznego wydobywania z nich siarki, minerały, które ze względu na zawartość fosforu nadają się do przeróbki na nawozy sztuczne, węgiel brunatny, grafit;

3) na całym obszarze Państwa z wyjątkiem obszarów określonych w ust. (1) pkt 2 artykułu niniejszego — węgiel kamienny i antracyt.

(3) Solanki mineralnych źródeł leczniczych nie podlegają przepisom ust. (2) i stanowią przynależność własności gruntowej.

(4) Specjalne przepisy normują prawo własności co do minerałów bitumicznych (żywic ziemnych) i uprawnienia co do ich poszukiwania i wydobywania.

(5) Pozostałe minerały, znajdujące się w swoich naturalnych złożach, są przynależne do gruntu i nie mogą być przedmiotem odrębnej własności górniczej”;

2) w art. 5:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Nie wolno prowadzić poszukiwań górniczych w obrębie publicznych placów, ulic i dróg, kolei użytku publicznego, cmentarzy, okręgów ochrony górniczej źródeł mineralnych i przedmiotów nieruchomych, uznanych za zabytki na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 265), terenów ochronnych dla ujęcia wody dla wodociągów oraz terenów, położonych w obrębie granic administracyjnych gmin miejskich i uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej, przeznaczonych w zatwierdzonych lub prawomocnych planach zabudowania na cele wymienione w art. 10 pkt 1 lit. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405), oraz na obszarach, na których poszukiwania te są zakazane na mocy osobnych przepisów.”;

b) ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może poza tym ze względu na interes publiczny zabronić w drodze rozporządzenia poszukiwań górniczych na określonych obszarach. Zakaz ten nie będzie się stosował do poszukiwań,

prowadzonych przez Państwowy Instytut Geologiczny.”;

3) w art. 6 dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) Uzyskanie zezwoleń, wymienionych w ust. (1) i (2), nie zwalnia poszukiwacza górnictwa od obowiązku uzyskiwania na zasadach ogólnych od władz górniczych zezwoleń, wymaganych przez prawo górnicze.”;

4) w art. 7:

a) w ust. (2) początkowe wyrazy: „Jeżeli chcący prowadzić poszukiwania” zastępuje się wyrazami: „Jeżeli chcący prowadzić roboty poszukiwawcze.”;

b) w ust. (3) pkt 2 końcowe wyrazy: „w łączących się z budynkami ogrodzonych podwórzach i w sadach, ogrodach i parkach” zastępuje się wyrazami: „w ogrodzonych podwórzach, łączących się z budynkami, oraz w sadach, ogrodach, parkach, na drogach prywatnych i kolejach użytku prywatnego”;

5) w art. 10 na końcu dodaje się wyrazy: „z tym jednak, że przejście na własność poszukiwacza górnictwa minerałów, podlegających woli górnictwa lub zastrzeżonych na rzecz Państwa, wydobywanych przy robotach poszukiwawczych, następuje dopiero po stwierdzeniu przez okręgowy urząd górniczy, że prowadzone roboty górnicze miały charakter jedynie robót poszukiwawczych i że nie prowadzono eksploatacji pod pozorem tych robót”;

6) w art. 12 w ust. (2) na końcu dodaje się wyrazy: „a po zakończeniu wiercenia otworu lub w razie zaniechania dalszego wiercenia złożyć we właściwym okręgowym urzędzie górniczym jeden egzemplarz profilu”;

7) w art. 13:

a) w ust. (1) powołanie „143 do 156” zastępuje się powołaniem „143, 147 do 156”;

b) w ust. (2) zdaniu końcowemu nadaje się brzmienie: „Przepisy ust. (2), (3) i (4) art. 123 oraz art. 131 do 139 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 14 na końcu dodaje się wyrazy: „a nadto przepisom art. 144 z wyjątkiem przepisu o dwuletnim okresie czasu, przepisom art. 145, z tym jednak, że zamiast terminu 3-miesięcznego, przewidzianego w ustępach (1) i (3), stosuje się termin miesięczny, oraz przepisom art. 146”;

9) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Własność górnicza powstaje przez nadanie albo przez zatwierdzenie scaleń pól górniczych, podziału pola górniczego lub wymiany części pól górniczych.”;

10) w art. 16 w ust. (3) na końcu dodaje się wyrazy: „a spadkodawca posiadał już zezwolenie lub był zwolniony od uzyskania go w myśl przepisów ust. (4)”;

11) w art. 20:

a) ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Przepisy ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 202) oraz art. 12 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83) stosuje się odpowiednio do własności górniczej z tą zmianą, że zezwoleń udziela Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych, a jeżeli chodzi o obywateli polskich i polskie osoby prawne — wyższy urząd górniczy w porozumieniu z właściwą wojewódzką władzą administracji ogólnej.”;

b) dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń zwalniać obywateli polskich i polskie osoby prawne od obowiązku uzyskiwania zezwoleń, o których mowa w ust. (2).”;

12) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. (1) Po otrzymaniu zgłoszenia okręgowy urząd górniczy powinien sprawdzić czy minerał, wymieniony w zgłoszeniu, istotnie został odkryty w jego złożu naturalnym, w miejscu wskazanym, jako punkt odkrycia, przed złożeniem zgłoszenia i we wskazanym czasie, jeżeli czas odkrycia został w zgłoszeniu podany, czy odkrycie nie zostało dokonane w drodze robót poszukiwawczych, prowadzonych wbrew zakazom lub bez właściwego zezwolenia (art. 5 i 6 oraz art. 7 ust. (2) i ust. (3) pkt 2), oraz jakość i warunki występowania odkrytego minerału.

(2) Okręgowy urząd górniczy przesyła niezwłocznie wyższemu urzędowi górniczemu zgłoszenie wraz z aktami sprawy, a zgłaszającemu odpis protokołu sprawdzenia zgłoszenia.”;

13) w art. 26 powołanie: „(art. 5, 6 i art. 7 ust. (3) pkt 2)” zastępuje się powołaniem: „(art. 5 i 6 oraz art. 7 ust. (2) i ust. (3) pkt 2)”;

14) w art. 27:

a) w ust. (2) skreśla się zdanie ostatnie,

b) dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) W razie gdy z czasem przeszkody w artykule niniejszym wymienione odpadną, odkrycie to może być przedmiotem nowego zgłoszenia tylko ze strony pierwszego zgłaszającego lub za jego zgodą.”;

15) w art. 30 w ust. (1) na końcu dodaje się zdanie: „Odległości te mierzy się liniami prostymi, prowadzonymi po najkrótszej drodze w granicach pola, według ich rzutu poziomego.”;

16) w art. 32:

a) w ust. (1) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zgłaszający odkrycie minerału z wyjątkiem rudy żelaznej (ust. (2)) ma prawo ubiegać się o nadanie pola górniczego o obszarze do dwustu pięćdziesięciu hektarów.”;

b) dodaje się nowy ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) Zgłaszający odkrycie rudy żelaznej ma prawo ubiegać się o nadanie pola górniczego o obszarze do pięciuset hektarów. Jeżeli jednak punkt odkrycia znajduje się na głębokości, przekraczającej siedemset pięćdziesiąt metrów, a odkrycia dokonano robotami poszukiwawczymi, prowadzonymi od powierzchni, wówczas zgłaszający odkrycie rudy żelaznej ma prawo ubiegać się o nadanie pola górniczego o obszarze do ośmiuset hektarów.”

c) dotychczasowy ust. (2) oznacza się jako ust. (3);

17) w art. 33:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) W ciągu roku od dnia zgłoszenia zgłaszający powinien złożyć wyższemu urzędowi górniczemu, w którego obwodzie znajduje się punkt odkrycia, w czterech egzemplarzach plan sytuacyjny pola, wykonany w sposób przepisany rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.”

b) w ust. (5) trzykrotnie użyte terminy dwumiesięczne zastępuje się terminami trzymiesięcznymi;

18) w art. 35 dwukrotnie użyte terminy sześciomiesięczne zastępuje się terminami rocznymi;

19) w art. 38 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Jeżeli inna osoba złoży zgłoszenie co do takiego minerału, to właściciel pola górniczego, chcący korzystać z prawa pierwszeństwa określonego w ust. (1), powinien złożyć zgłoszenie na ten minerał w terminie miesiąca od dnia wydania numeru Monitora Polskiego, zawierającego przepisane w art. 40 obwieszczenie o zgłoszeniu konkurencyjnym, a to pod rygorem utraty prawa pierwszeństwa. Zgłoszenie powyższe można złożyć na podstawie cudzego odkrycia, jeżeli punkt tego odkrycia leży w granicach pola, dającego prawo pierwszeństwa, choćby punkt odkrycia nie odpowiadał przepisom zdania drugiego ust. (1) art. 30.”

20) w art. 40:

a) treść dotychczasową oznacza się jako ustęp (1), skreślając w nim końcowe wyrazy: „oraz o granicach i obszarze żadanego pola”;

b) dodaje się ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) Jednocześnie wyższy urząd górniczy zawiadomi o zgłoszeniu wszystkich właścicieli pól górniczych, nadanych na ten sam lub inny minerał, które choćby tylko częściowo przykryte zostają zgłoszonym polem. W zawiadomieniu należy wskazać na przepisy art. 38.”

21) w art. 45 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Orzeczenie swe wyższy urząd górniczy podaje na piśmie do wiadomości zgłaszającego i wszystkich osób wymienionych w ust. (2) art. 43.”

22) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. O wydaniu dokumentu nadawczego wyższy urząd górniczy ogłasza na koszt

zgłaszającego w Monitorze Polskim w ciągu miesiąca od dnia wystawienia dokumentu.”

23) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. (1) Jeżeli wśród obszarów, na którym nadano własność górniczą na jeden z podlegających woli górniczej minerałów, znajduje się zamknięta ze wszystkich stron przestrzeń, na której własność górnicza co do tego samego minerału nie została nikomu nadana, a która nie odpowiada któremukolwiek z wymagań ust. (1) zdania 2 i ust. (3) art. 30, wówczas każdy z właścicieli sąsiednich pól górniczych może ubiegać się o uzyskanie na tej przestrzeni własności górniczej co do danego minerału drogą odkrycia i zgłoszenia.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również, jeżeli wolna przestrzeń z jednej lub z kilku stron, zamknięta jest polami górniczymi, z pozostałych zaś stron dochodzi do granicy Państwa, bądź też graniczy z terenami, objętymi przywilejem górniczym, uprawniającym posiadacza do wyłącznego poszukiwania i eksploataowania danego minerału; w tym ostatnim przypadku prawa, przysługujące w myśl przepisów ust. (1) właścicielom sąsiednich pól górniczych, nie przysługują posiadaczowi przywileju z tytułu tego przywileju.”

24) w art. 62 w ust. (1) wyrazy: „bądź też mają być scalone” zastępuje się wyrazami: „bądź też zostają jednocześnie scalone”;

25) w art. 73 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) W razie niezużytkowania wymienionych minerałów na potrzeby zakładu, właściciel pola górniczego jest obowiązany na żądanie właściciela gruntu pozostawić je temuż bezpłatnie do dyspozycji. Jeżeli właściciel gruntu w ciągu miesiąca od dnia pozostawienia mu tych minerałów do dyspozycji nie zabierze ich, przechodzą one na własność właściciela pola.”

26) w art. 74 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Jeżeli przy robotach górniczych, związanych z prowadzeniem kopalni, i przy wznoszeniu budowli oraz urządzeń, przewidzianych w art. 75 i 76, wydobywane są żywice ziemne lub minerały, podlegające woli górniczej, a będące przedmiotem własności górniczej innej osoby, właściciel pola górniczego powinien na żądanie uprawnionego do wydobywania tych minerałów wydać mu je i to bezpłatnie, chyba że zachodzi przewidziany w art. 72 przypadek niemożności oddzielnego wydobywania minerałów, stanowiących własność różnych osób.”

27) w art. 75:

a) w ust. (1) w zdaniu pierwszym wyraz: „niezbędne” zastępuje się wyrazem: „potrzebne”, a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. budować drogi, mosty, koleje i kolejki torowe i naziemne, a także zakładać urządzenia telegraficzne i telefoniczne, służące dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu technicznego zakładu górniczego (art. 143 ust. (2))”

b) w ust. (2) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W obrębie obcego pola górniczego, a poza granicami własnego pola przewidziane w pkt 1 ust. (1) prawo zakładania wyrobisk górniczych służy wtedy tylko, gdy wyrobiska mają na celu odwadnianie i przewietrzanie kopalni, stosowanie podsadzki mechanicznej lub też bardziej racjonalne prowadzenie robót górniczych i gdy nie przeszkadzają lub nie zagrażają robotom górniczym właściciela obcego pola.”;

28) w art. 80:

a) w ust. (3) wyrazy: „w myśl ustępów (1) i (2)” zastępuje się wyrazami: „w myśl ust. (1)”;

b) dodaje się ustęp czwarty o brzmieniu:

„(4) Jeżeli z wykorzystania przez posiadacza części pola górniczego uprawnień właściciela pola górniczego na mocy udzielonego mu upoważnienia w myśl ust. (2) wynikają z mocy niniejszego prawa obowiązki wobec osób trzecich, właściciel pola górniczego odpowiada solidarnie z posiadaczem części pola górniczego za skutki czynności, wykonanych na mocy udzielonego mu upoważnienia.”;

29) w art. 81:

a) w ust. (1) wyraz: „niezbędne” zastępuje się wyrazem: „potrzebne”;

b) ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Grunta, na których nie wolno prowadzić poszukiwań górniczych (art. 5), z wyjątkiem gruntów, leżących w okręgu ochrony górniczej źródła mineralnego, i terenów ochronnych dla ujęcia wody dla wodociągów, nie mogą być na podstawie prawa niniejszego zajmowane dla celów, wspomnianych w artykule niniejszym, a grunta, na których nie wolno prowadzić poszukiwań górniczych bez zezwolenia właściwych władz (art. 6), nie mogą być zajmowane dla tych celów bez zezwolenia tych władz. W okręgu ochrony górniczej źródła mineralnego lub terenów ochronnych dla ujęcia wody dla wodociągów dopuszczalne jest zajmowanie gruntów dla celów przewidzianych w art. 75 i 76 tylko o tyle, o ile to nie grozi dla źródeł ujemnymi zmianami.”;

30) w art. 82:

a) dodaje się nowy ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) Jeżeli chodzi o obowiązek odstąpienia właścicielowi pola górniczego działki, powstałej z parcelacji przeprowadzonej na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) lub działki, wykupionej na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 1, poz. 2) a działka ta pokryta jest w całości lub w części tym polem i należała uprzednio do właściciela tegoż pola górniczego, odległość sześćdziesięciu pięciu metrów, wymieniona w ust. (1), zmniejsza się do dwudziestu metrów.”;

b) dotychczasowy ust. (2) oznacza się jako ust. (3);

31) w art. 84 dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) Przepisy ustępu poprzedzającego stosuje się również do wszystkich urządzeń, wymienionych w art. 75 i 76.”;

32) w art. 86 w ust. (3) na końcu dodaje się wyrazy: „jeżeli posiadacz gruntu zgodzi się na użytkowanie ich przez właściciela pola górniczego w dowolnym celu”;

33) w art. 90 w ust. (1) po wyrazie: „porozumienia” dodaje się wyrazy: „lub jeżeli właściciel pola górniczego jest cudzoziemcem”;

34) w art. 93 dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) Orzeczenie co do obowiązku odstąpienia gruntu traci moc, jeżeli właściciel pola górniczego nie skorzystał z niego w ciągu dwóch lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.”;

35) w art. 95 w ust. (1) i w art. 96 wyraz: „płynne” zastępuje się wyrazem: „mechanicznej”;

36) w art. 97 w ust. (3) po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie następujące: „Przepis art. 83 stosuje się tu odpowiednio.”;

37) w art. 99:

a) w ust. (1) skreśla się powołanie: „(art. 102 ust. 4, art. 103 ust. 3, art. 104 ust. 2)”;

b) dodaje się ustępy trzeci i czwarty o brzmieniu:

„(3) Co do obowiązku wynagrodzenia szkód górniczych na działkach powstałych z parcelacji przeprowadzonej na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) oraz na działkach wykupionych na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 1, poz. 2), jeżeli należały one uprzednio do właściciela pola górniczego, właściciel tegoż pola jest obowiązany do wynagrodzenia szkód górniczych tylko w tych budynkach, urządzeniach i innych przynależnościach własności gruntowej oraz inwestycjach, które nie wykraczają poza normy ustalone w sposób przewidziany w ust. (4). Do budynków, urządzeń i innych przynależności własności gruntowej oraz inwestycji wykonanych przed dniem 1 grudnia 1938 r. stosuje się ogólne przepisy o wynagrodzeniu szkód górniczych.”;

(4) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustali, jakie budynki, urządzenia i inne przynależności własności gruntowej oraz inwestycje ze względu na zmniejszenie możliwości powstania szkód górniczych należy uważać co do ilości, rodzaju, rozmiarów i konstrukcji za niezbędne dla danego typu gospodarstw, powstałych w wykonaniu ustaw, powołanych w ust. (3).”;

38) w art. 102:

a) w ust. (1) wyrazy: „zainteresowanego właściciela pola górniczego i okręgowy urząd górniczy celem ich wypowiedzenia się w ciągu najdalej czternastu dni” zastępuje się wyrazami: „zainteresowanego właściciela pola górniczego celem wypowiedzenia się w ciągu najdalej 21 dni”;

b) w ust. (2) skreśla się wyrazy: „lub okręgowego urzędu górniczego”;

c) dotychczasowy ust. (4) oznacza się jako ust. (6) i dodaje się ustępy czwarty i piąty o brzmieniu:

„(4) Jeżeli zaniechana budowa miała być wykonana na działce wymienionej w art. 99 ust. (3), to uprawnienia wynikające z ust. (2) i (3) artykułu niniejszego służą właścicielowi gruntu z następującymi ograniczeniami: odszkodowanie określone w ust. (2) ogranicza się do szkód spowodowanych zaniechaniem budowy odpowiadającej normom ustalonym stosownie do art. 99 ust. (4), w przypadku zaś, gdy właściciel gruntu żąda w myśl ust. (3) nabycia działki przez właściciela pola górniczego, cenę nabycia stanowi cena uiszczona przy parcelacji bądź wykupie z doliczeniem kosztów wyłożonych na budynki, urządzenia i inne przynależności własności gruntowej oraz inwestycje wykonane na tej działce, z wyłączeniem jednakże takich, które nie odpowiadają normom ustalonym dla danego typu gospodarstw stosownie do art. 99 ust. (4).

(5) Prawo żądania odkupu działki, wymienionej w art. 99 ust. (3), służy właścicielowi działki na warunkach określonych w ustępie poprzedzającym również w przypadku, gdy działka wskutek robót górniczych utraciła przydatność gospodarczą, stając się nieużytkiem co najmniej na połowie obszaru.”;

39) w art. 103 w ust. (2) powołanie: „ustępów 2 i 3 art. 102” zastępuje się powołaniem: „ustępów (2), (3) i (4) art. 102”;

40) w art. 104 skreśla się wyrazy: „okręgowego urzędu górniczego lub”, zaś wyrazy: „właściciel gruntu jej nie zaniecha” zastępuje się wyrazami: „budowa nie została zaniechana”;

41) w art. 105:

a) treść dotychczasową oznacza się jako ust. (1),

b) dodaje się ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) Właściciel pola górniczego nie odpowiada z tytułu art. 99 za szkody powstałe w budynku lub urządzeniu i w jego przynależnościach, jeżeli budynek lub urządzenie wzniesione zostało w czasie, gdy niebezpieczeństwo uszkodzenia, grożące im ze strony robót górniczych, nie mogło być nieznane właścicielowi lub posiadaczowi gruntu przy zastosowaniu zwyczajnej uwagi.”;

42) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. W razie zaniku wody skutkiem robót górniczych właściciel pola górniczego obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie poszko-

dowanym niezbędnej dla nich ilości wody do użytku domowego i dla potrzeb inwentarza. Prawa tego poszkodowani mogą dochodzić w drodze sądowej.”;

43) w art. 109:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Właściciel i posiadacz pola górniczego obowiązani są przedsiębrać niezbędne środki celem ochrony znajdujących się w obrębie i w pobliżu ich pola publicznych dróg lądowych i wodnych, kolei żelaznych i innych urządzeń komunikacyjnych i telekomunikacyjnych; jako też urządzeń wodociągowych, wodnomelioracyjnych, kanalizacyjnych, gazociągowych i innych o charakterze użyteczności publicznej (art. 143 ust. (2) pkt 4), przy których budowie przedsiębiorcy przysługuje prawo wywłaszczenia.”;

b) w ust. (2) po wyrazach: „właściciela i posiadacza pola górniczego” dodaje się wyrazy: „w szczególności”;

44) W art. 110:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Jeżeli własność górnicza w polu, w którego obrębie lub w pobliżu założone zostało wymienione w art. 109 urządzenie, była nadana wcześniej, zanim udzielono zezwolenia na założenie tego urządzenia, wówczas właściciel pola górniczego ma prawo żądać od przedsiębiorcy stosownego odszkodowania za wykonanie niezbędnych urządzeń, jako też za dokonanie w zakładzie górnicznym przeróbek i zmian, które poza tym nie byłyby potrzebne.”;

b) dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) Właściciel i posiadacz pola górniczego nie mogą żądać odszkodowania za wykonanie urządzeń ochronnych oraz przeróbek i zmian w zakładzie górnicznym, spowodowanych budową wymienionych w art. 109 publicznych kolei żelaznych w obrębie pola górniczego lub w jego pobliżu, w przypadkach, gdy te urządzenia komunikacyjne wybudowane zostaną na obszarze; nie objętym jeszcze robotami górnicznymi, i gdy potrzeba wykonania urządzeń ochronnych czy też dokonania w zakładzie górnicznym przeróbek i zmian powstać może tylko w czasie późniejszym z chwilą przybliżenia się odbudowy górnicznej do wykonanej linii kolejowej.”;

45) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. Przy ustalaniu linii regulacyjnych, przewidzianych w prawomocnych lub zatwierdzonych planach zabudowania, stosuje się odpowiednio przepisy art. 109 ust. (1) i art. 110 ust. (1) i (2).”;

46) w art. 113 wyrazy: „wymienionych w ustępie 1 art. 75” zastępuje się wyrazami: „wymienionych w pkt 1 ust. (1) art. 75”;

47) w art. 115 po wyrazach: „w pozostałej części pola” dodaje się wyrazy: „lub w innym polu, należącym do tego samego właściciela”, zaś wyraz: „posiadaczowi” zastępuje się wyrazem: „właścicielowi”;

48) w art. 116 w ust. (1) wyraz: „posiadacza” zastępuje się wyrazem: „właściciela”;

49) w art. 117:

a) w ust. (1) wyrazy: „wynagrodzenia, należnego posiadaczowi pola” zastępuje się wyrazami: „wynagrodzenia należnego właścicielowi i posiadaczowi pola”;

b) dodaje się ust. (4) o brzmieniu:

„(4) Uprawnienie uzyskane w drodze uchwały wyższego urzędu górniczego w trybie art. 116 i 117 można odstąpić tylko łącznie z odstąpieniem własności pola górniczego dającego podstawę do uzyskania uprawnienia. Odstępujący jest jednak w dalszym ciągu odpowiedzialny solidarnie z nowym właścicielem wobec właściciela i posiadacza części pola, co do której uzyskał uprawnienie do eksploatacji. Odpowiedzialność ta dotyczy zarówno wynagrodzenia za korzystanie z eksploatacji pola, jak i wszelkich ewentualnych bezpośrednich i pośrednich strat wynikłych na skutek prowadzenia robót górniczych.”;

50) w art. 123:

a) ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Od ustalonego w ust. (2) obowiązku ustanowienia osobnego kierownika ruchu dla każdego technicznie samoistnego zakładu górniczego może okręgowy urząd górniczy zwolnić drobne zakłady górnicze, jeżeli warunki bezpieczeństwa, w jakich zakłady te pracują, nie stają temu na przeszkodzie.”;

b) dodaje się ustęp czwarty o brzmieniu:

„(4) Dla poszczególnych działów ruchu mogą być ustanowieni osobni kierownicy działów, którzy jednakże muszą podlegać kierownikowi ruchu zakładu i muszą być zgłaszani w okręgowym urzędzie górniczym w trybie, wskazanym w ust. (2). Okręgowy urząd górniczy może nakazać ustanowienie kierowników działów, jeżeli zachodzi tego potrzeba ze względu na rozmiary zakładu i istniejące w nim warunki bezpieczeństwa.”;

51) w art. 124:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. (1), zastępując w pkt 4 wyrazy: „wyższą uczelnię” wyrazami: „szkołę akademicką”;

b) dodaje się ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) W pomocniczym zakładzie technicznym, przewidzianym w art. 75, oraz w zakładzie przerobczym, przewidzianym w art. 76, można za zgodą wyższego urzędu górniczego ustanowić samodzielny kierownika ruchu. Kierownikiem takim prócz osób, posiadających kwalifikacje przepisane w ust. (1), może być również osoba, która odpowiada warunkom, przewidzianym w pkt 1 — 3 ust. (1), ukończyła w kraju szkołę akademicką ze stopniem inżyniera, doktora lub magistra nauki, odpowiadającej charakterowi pracy danego zakładu, i odbyła po uzyskaniu dyplomu trzyletnią odpowiedzialną praktykę techniczną.”;

52) w art. 125:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. ukończyła w kraju szkołę akademicką ze stopniem inżyniera górniczego, inżyniera, doktora lub magistra nauki, odpowiadającej charakterowi danego działu, odpowiednią szko-

łą zawodową stopnia licealnego albo inną szkołę zawodową (wydział), uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędną.”;

b) dodaje się punkt czwarty o brzmieniu:

„4. udowodniła wobec wyższego urzędu górniczego dostateczną znajomość ustaw i rozporządzeń górniczych, obowiązujących w Państwie Polskim.”;

53) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. Osoby, które uzyskały stopień doktora, inżyniera, magistra lub inny stopień równorzędny w szkole zagranicznej, odpowiadającej szkole akademickiej w kraju, mogą być kierownikami ruchu zakładów górniczych lub kierownikami działów, jeżeli ich dyplomy zostały nostryfikowane w kraju, jeżeli poza tym posiadają one pozostałe warunki, przepisane w art. 124 lub w art. 125 i jeżeli udowodnią dostateczną znajomość obowiązujących w Państwie Polskim ustaw i rozporządzeń górniczych przez poddanie się z pomyślnym wynikiem egzaminowi przed osobną komisją, ustanowioną przy wyższym urzędzie górniczym.”;

54) w art. 127 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Minister Przemysłu i Handlu może dopuścić do sprawowania kierownictwa ruchu zakładu górniczego mniejszego, prowadzonego w warunkach mniej niebezpiecznych, oraz do sprawowania kierownictwa takichże robót górniczych:

1. osobę, która odpowiada warunkom wymienionym w pkt 1, 2, 3 i 4 ust. (1) art. 124, jeżeli odbyła ona przynajmniej jednoroczną praktykę w dziale robót górniczych;

2. osobę, która odpowiada warunkom wymienionym w pkt 1, 2 i 3 ust. (1) art. 124, jeżeli poza tym ukończyła ona w kraju z ostatecznym świadectwem szkołę górniczą stopnia licealnego albo inną szkołę zawodową (wydział), uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędną, posiada co najmniej trzyletnią praktykę odbyty przy ruchu zakładu górniczego, w tym przynajmniej dwuletnią w dziale robót górniczych, i wreszcie udowodniła posiadanie dostatecznych dla przyszłego jej zakresu działania wiadomości teoretycznych i praktycznych przez poddanie się z pomyślnym wynikiem egzaminowi przed osobną komisją, ustanowioną przy wyższym urzędzie górniczym.”;

55) w art. 129 wyrazy: „z ostatecznym świadectwem odpowiedni wydział w średnim technicznym zakładzie naukowym w kraju” zastępuje się wyrazami: „w kraju z ostatecznym świadectwem odpowiednią szkołę zawodową stopnia licealnego albo inną szkołę zawodową (wydział), uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędną”;

56) w art. 130 wyrazy: „Wykazy średnich zakładów naukowych” zastępuje się wyrazami: „Wykazy zakładów naukowych”;

57) w art. 131 wyrazy: „w myśl ustępów 2 i 3 art. 123” zastępuje się wyrazami: „w myśl ustępów (2), (3) i (4) art. 123”;

58) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. (1) Minister Przemysłu i Handlu może dopuścić do wykonywania kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego cudzoziemca pod warunkiem, że odpowiada on wymaganiom punktów 2, 4 i 5 ust. (1) art. 124 lub art. 125, 126, 127 i 129, zależnie od stanowiska jakie ma być mu powierzone.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego nie narusza przepisów dotyczących cudzoziemców jak również ochrony rynku pracy.

(3) Dopuszczenie cudzoziemca do zajmowania stanowiska kierownika ruchu lub osoby dozoru ruchu nie narusza przepisów art. 123 i 131.”;

59) w art. 134 w ust. (1) powołanie: „art. 132” zastępuje się powołaniem: „art. 131”;

60) w art. 140 w ust. (5) wyrazy: „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami: „Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych”;

61) w art. 141 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Przemysłowiec górniczy, który nie jest właścicielem danego pola górniczego, jeżeli przedstawi tytuł prawny, upoważniający go do eksploatacji tego pola, będzie dopuszczony do wykonywania na nim robót górniczych na czas w tym tytule określony.”;

62) w art. 143 w ust. (2) zdanie, rozpoczynające się od wyrazów: „Bezpieczeństwo ruchu technicznego”, zastępuje się zdaniem następującym:

„Obowiązek ten obejmuje w szczególności przestrzeganie i wykonywanie wskazań techniki oraz przepisów i zarządzeń władz górniczych w sprawach:”, w punkcie 4 po wyrazie: „wodociągowych” dodaje się wyrazy: „kanalizacyjnych, telekomunikacyjnych, wodnomelioracyjnych”, zaś w punkcie 5 skreśla się wyraz: „miast”;

63) art. 144 otrzymuje brzmienie:

„Art. 144. (1) Ruch techniczny zakładu górniczego wolno prowadzić tylko na podstawie planu ruchu, zatwierdzonego uprzednio przez okręgowy urząd górniczy, a obejmującego każdorazowo dwuletni okres czasu. Wykonywanie robót, przewidzianych w planie ruchu, przed zatwierdzeniem planu nie jest dozwolone.

(2) Plany urządzeń telegraficznych i telefonicznych, przewidzianych w art. 75 ust. (1) pkt 4, przemysłowiec górniczy obowiązany jest składać w trzech egzemplarzach, z których jeden władza górnicza przesyła do wiadomości właściwej dyrekcji okręgu poczt i telegrafów.”;

64) w art. 145:

a) w ust. (1) wyrazy: „jednego miesiąca” zastępuje się wyrazami: „trzech miesięcy”,

b) w ust. (2) skreśla się końcowe wyrazy: „i proponowanych przez urząd zmian”;

c) w ust. (3) wyrazy: „w ciągu miesiąca” zastępuje się wyrazami: „w ciągu trzech miesięcy”;

65) w art. 147:

a) w ust. (1) zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie: „Przepisy te ogłaszane będą w Monitorze Polskim”;

b) ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Wyższy urząd górniczy może dla ważnych względów zwalniać poszczególnych przemysłowców górniczych na ich prośbę od obowiązku przestrzegania powyższych przepisów w całości lub w części, na stałe lub na z góry określony przeciąg czasu i przepisywać w razie potrzeby stosowanie w zamian innych odpowiednich środków. Wyższy urząd górniczy może, (1), upoważnić okręgowe urzędy górnicze do zwalniania poszczególnych przemysłowców górniczych od stosowania ściśle określonych przepisów tych rozporządzeń.”;

66) w art. 149 w ust. (3) na końcu dodaje się zdanie: „Przepisy ust. (1) nie dotyczą w szczególności urządzeń telegraficznych i telefonicznych, nie wymienionych w art. 75 ust. (1) pkt 4.”;

67) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. Jeżeli ruch techniczny zakładu górniczego jest rozpoczęty lub prowadzony niezgodnie z przepisami art. 140 do 146, okręgowy urząd górniczy powinien go wstrzymać w całości lub w tej części, co do której zachodzi niezgodność. Okręgowy urząd górniczy może również wstrzymać ruch zakładu górniczego w całości lub w części w razie wykroczeń przeciwko przepisom, wydanym na podstawie art. 147 do 149, jeżeli wykroczenia te zagrażają interesowi publicznemu (art. 143, ust. (2)). Wnie sienie odwołania nie ma mocy wstrzymującej.”;

68) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Art. 151. Kierownik ruchu zakładu górniczego, a w razie jego nieobecności wyznaczona przez niego w tym celu osoba, powinna niezwłocznie zawiadomić okręgowy urząd górniczy o każdym zaszłym w zakładzie górniczym pod ziemią czy na powierzchni niebezpieczeństwie, wymienionym w art. 143 ust. (2) pkt 1—3, a okręgowy urząd górniczy i powiatowa władza administracji ogólnej, jeśli zaszło niebezpieczeństwo dotyczy spraw, o których mowa w art. 143 ust. (2) pkt 4 — 7, albo jeśli zaszł wypadek, który spowodował lub może spowodować śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała.”;

69) w art. 158 w ust. (1) wyrazy: „okręgowy urząd górniczy” zastępuje się wyrazami: „wyższy urząd górniczy”;

70) w art. 160 w pkt 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) dyplom inżyniera mierniczego, uzyskany w wyższej uczelni krajowej i dowód przesłuchania w górniczej szkole akademickiej w kraju przedmiotów, wskazanych przez Ministra Przemysłu i Handlu, i zdania colloquium z każdego z tych przedmiotów oraz dowód odbycia półtorarocznej praktyki przy mierniczym górniczym.”;

71) w art. 162:

a) w ust. (1) wyrazy: „średnią szkołę górniczo - mierniczą w kraju” zastępuje się wyrazami: „w kraju szkołę górniczą stopnia licealnego lub inną szkołę zawodową (wydział) uznana przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędną.”;

b) w miejsce dotychczasowego ust. (2) dodaje się nowy ustęp drugi treści następującej:

„(2) Osobom, które ukończyły w kraju z ostatecznym świadectwem szkołę górniczą stopnia licealnego lub inną szkołę zawodową, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędną, i po odbyciu co najmniej dwuletniej praktyki u mierniczego górniczego wykażą się wobec wyższego urzędu górniczego dostatecznym uzdolnieniem praktycznym z zakresu miernictwa górniczego, może wyższy urząd górniczy nadać uprawnienie do wykonywania czynności pomiarowych pod kierownictwem mierniczego górniczego. Uprawnienie powyższe nie obejmuje prawa samodzielnego sporządzania planów. Osoby, otrzymujące uprawnienia na mocy przepisów niniejszego ustępu, mają prawo do tytułu pomocnika mierniczego górniczego.”;

c) dotychczasowy ust. (2) oznacza się jako ust. (3), zastępując w nim wyrazy: „średnich szkół górniczo-miernicznych” wyrazami: „szkół górniczych stopnia licealnego”;

72) w art. 163:

a) treść dotychczasową oznacza się jako ust. (1),

b) dodaje się ustęp drugi o brzmieniu:

„(2). Do miernicznych tych stosuje się odpowiednio przepisy art. 165 ust. (1) i (2) oraz art. 166 do art. 169.”;

73) w art. 165 w ust. (1) końcowe wyrazy: „w artykułach 161 do 163” zastępuje się wyrazami: „w art. 161 i art. 162 ust. (1)”;

74) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. Uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego zostanie cofnięte, jeżeli mierniczy górniczy utraci którykolwiek z przepisanych dlań warunków, lub jeżeli okaże się, iż dokumenty, na których podstawie uprawnienie było udzielone, są fałszywe.”;

75) w art. 170 dodaje się ustępy trzeci, czwarty i piąty o brzmieniu:

„(3) Prawomocne orzeczenie, zapadłe w postępowaniu dyscyplinarnym, wykonywa właściwy wyższy urząd górniczy.

(4) Wyższy urząd górniczy władny jest zawiesić w wykonywaniu czynności zawodowych na czas trwania postępowania dyscyplinarnego mierniczego górniczego, przeciw któremu takie postępowanie zostało wdrożone. Wniesienie odwołania nie ma mocy wstrzymującej.

(5) Przepisy artykułu niniejszego stosuje się do osób, które otrzymały uprawnienia na podstawie art. 162 ust. (3) i art. 163, — jeżeli chodzi o te uprawnienia.”;

76) art. 184 otrzymuje brzmienie:

„Art. 184. (1) Wydobywanie minerałów, przynależnych do gruntu, za pomocą robót podziemnych jako też związane z tym roboty poszukiwawcze podlegają przepisom o zarządzie i ruchu zakładów górniczych, zawartym w art. 118 do 171 działu VII, przepisom o władzach górniczych, zawartym w art. 188 do 200, 204 i 205 działu X oraz odpowiednim przepisom działu XI i XII.

(2) Wyższy urząd górniczy może zwolnić zakłady zatrudniające mniej niż 20 robotników, a pracujące w warunkach mało niebezpiecznych od obowiązku stosowania się do przepisów art. 124 do 130, 144 do 146 i 157 do 171, ustalając w razie potrzeby właściwe normy zastępcze.”;

77) w art. 187:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Temu, kto zmuszony jest w myśl art. 185 i 186 zaniechać eksploatacji minerałów, przynależnych do gruntu, należy się od przemysłowca górniczego odpowiednie odszkodowanie.”;

b) w ust. (2) wyrazy: „właściciel gruntu” zastępuje się wyrazem: „poszkodowany”;

78) art. 193 otrzymuje brzmienie:

„Art. 193. Statut organizacyjny wyższych urzędów górniczych oraz instrukcje dla okręgowych i wyższych urzędów górniczych wydaje Minister Przemysłu i Handlu i ogłasza w Monitorze Polskim.”;

79) w art. 195:

a) po pkt 5 dodaje się nowy punkt 6 o brzmieniu:

„6. przepis art. 105 obowiązuje z tym, że wszelkie koszty, poniesione w interesie lub na prośbę strony, obciążają stronę”;

b) dotychczasowe punkty 6, 7, 8 i 9 otrzymują numerację 7, 8, 9 i 10;

80) w art. 196:

a) w punkcie 4 po wyrazie: „wodociągowych” dodaje się wyrazy: „kanalizacyjnych, telekomunikacyjnych, wodnometeorologicznych”;

b) w punkcie 5 skreśla się wyraz „miast”;

c) punkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. baczenia, by ludność nie była pozbawiona wody do użytku domowego i dla potrzeb inwentarza.”;

81) w art. 198:

a) w ust. (1) wyrazy: „względnie o groźnym zakładowi niebezpieczeństwie” zastępuje się wyrazami: „bądź o groźnym niebezpieczeństwie (art. 196)”;

b) dodaje się ustęp trzeci o brzmieniu:

„(3) W razie oczywistego i nieuniknionego niebezpieczeństwa, wynikającego z robót górniczych lub z ruchu zakładu, okręgowy urząd górniczy powinien niezwłocznie zarządzić wstrzymanie odpowiednich robót. Wniesienie

odwołania przeciwko zarządzeniu okręgowego urzędu górniczego nie ma mocy wstrzymującej.”;

82) w art. 199 w ust. (1) powołanie: „(art. 151)” zastępuje się wyrazami: „określonych w art. 151”;

83) w art. 200 skreśla się ustęp (2);

84) w art. 208:

a) w ust. (2) w zdaniu pierwszym wyrazy: „w stopniu nie niższym od VI-go w okręgowych lub wyższych urzędach górniczych” zastępuje się wyrazami: „nie niższe od stanowiska inspektora w okręgowym urzędzie górniczym, albo radcy w wyższym urzędzie górniczym”, w zdaniu drugim wyrazy: „rozdziału IV ustawy konstytucyjnej” zastępuje się wyrazami: „rozdziału IX ustawy konstytucyjnej” a na końcu dodaje się zdania treści następującej:

„Do Prezesa i Wiceprezesów Kolegium Górniczego w sprawach stosunku służbowego i odpowiedzialności dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 81, 98, 99, 101, 105 § 1, art. 106, 108, 109, 110 lit. a) i b), art. 111 — 115, 118 — 127, 129, 130 z wyjątkiem lit. c) i d), art. 131, 133 do 136, 145 do 187 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863). Czynności, poruczone przepisami tego prawa Ministrowi Sprawiedliwości i Kolegium Administracyjnym, spełnia Minister Przemysłu i Handlu. Odpowiedzialność dyscyplinarną Prezes i Wiceprezesi Kolegium Górniczego ponoszą przed sądami dyscyplinarnymi, właściwymi dla sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Władzą naczelną w stosunku do Prezesa i Wiceprezesów Kolegium Górniczego — w rozumieniu art. 26 i następujących ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) — jest Minister Przemysłu i Handlu.”

b) ust. (3) otrzymuje brzmienie następujące:

„(3) Wotantów mianuje na trzy lata Minister Przemysłu i Handlu spośród stałych urzędników okręgowych i wyższych urzędów górniczych oraz Ministerstwa Przemysłu i Handlu, którzy zajmują co najmniej od lat trzech stanowiska służbowe nie niższe od stanowiska inspektora w okręgowym urzędzie górniczym albo radcy w wyższym urzędzie górniczym lub w Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Zawieszenie urzędnika w pełnieniu służby w wyniku postępowania dyscyplinarnego powoduje zawieszenie go w prawach wotanta; urzędnik przeniesiony w stan spoczynku lub ustępujący ze służby państwowej traci stanowisko wotanta. Przejście urzędnika na służbę w innym dziale zarządu państwowego powoduje utratę stanowiska wotanta.”

c) w ust. (5) końcowe wyrazy: „urzędników państwowych VI-go stopnia służbowego”,

zastępuje się wyrazami: „funkcjonariuszów państwowych, pobierających uposażenie według VI grupy”;

d) po ust. (5) dodaje się nowy ustęp szósty o brzmieniu:

„(6) Ławnika, który nie stawiał się do Kolegium Górniczego bez uzasadnionego powodu, Kolegium Górnicze może ukarać grzywną do dwustu złotych. Uchwała o nałożeniu grzywny zapada na posiedzeniu gospodarczym i zaskarżeniu nie podlega. Grzywny wpływają do Skarbu Państwa.”

e) dotychczasowy ust. (6) oznacza się jako ust. (7);

85) w art. 214 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Odwołanie od orzeczenia należy wnieść za pośrednictwem urzędu, który wydał orzeczenie, w terminie miesięcznym od dnia doręczenia orzeczenia odwołującemu się.”;

86) art. 220 otrzymuje brzmienie:

„Art. 220. Kolegium Górnicze przeprowadza w razie potrzeby postępowanie dowodowe.”;

87) art. 221 otrzymuje brzmienie:

„Art. 221. (1) Kolegium Górnicze zatwierdza orzeczenie, będące przedmiotem odwołania, bądź zmienia je w całości lub w części, bądź też, w przypadku naruszenia przez okręgowy lub wyższy urząd górniczy istotnych form postępowania, uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę właściwemu urzędowi górniczemu w celu usunięcia wadliwości i wydania nowego orzeczenia.

(2) Kolegium Górnicze, zatwierdzając orzeczenie bądź zmieniając je w całości lub w części, rozważy z urzędu kwestię skutków wykonalności orzeczenia dla stron, choćby żadna ze stron nie wniosła czy to przed rozprawą, czy na rozprawie o wstrzymanie wykonalności.

(3) Zależnie od okoliczności sprawy, Kolegium Górnicze umieści w orzeczeniu klauzulę bądź o natychmiastowej wykonalności orzeczenia, bądź o wykonalności orzeczenia z chwilą uprawomocnienia się tegoż.

(4) Przepisy ustępów 2 i 3 art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 806) nie mają zastosowania do orzeczeń Kolegium Górniczego.”;

88) w art. 237 powołanie: „ustępów 2 i 3 art. 123” zastępuje się powołaniem: „ustępów (2), (3) i (4) art. 123”;

89) w art. 247 termin miesięczny zastępuje się terminem trzymiesięcznym;

90) w art. 255 powołanie: „ustępu 2 art. 200” zastępuje się powołaniem: „ust. (3) art. 198.”;

91) w art. 264 w ust. (1) wyraz: „grzywny” zastępuje się wyrazem: „kary”;

92) w art. 265 w ust. (2) wyraz: „więzienia” zastępuje się wyrazem: „aresztu”;

93) w art. 266 w ust. (2) wyraz: „więzienia” zastępuje się wyrazem: „aresztu”;

94) w art. 268 skreśla się wyraz: „więzienia”;

95) art. 271 skreśla się;

96) w art. 272 w ust. (2) wyrazy: „§§ 11, 15 i 27 pruskiej ustawy górniczej” zastępuje się wyrazami: „§§ 15 i 27 pruskiej Powszechnej Ustawy Górniczej oraz art. XI noweli z dnia 18 czerwca 1907 r. do pruskiej Powszechnej Ustawy Górniczej (Zb. Ust. prus. str. 119)”;

97) w art. 282 w ust. (1) początkowe wyrazy: „Do poszukiwań, prowadzonych na podstawie przewidzianych w artykułach 280 i 281 pozwoleń” zastępuje się wyrazami: „Do wyłączności górniczych i poszukiwań prowadzonych na podstawie art. 280 i 281”, a punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. postanowienia §§ 31, 32 i 34 do 39 dotyczące wyłączności górniczych;”;

98) w art. 283 w ust. (3) na końcu dodaje się zdanie następujące:

„Odkrycie, dokonane w miarze kopalnianej, jest skuteczne i co do przyłączonych do niej przymiarów, odkrycie zaś dokonane w przymiarze jest skuteczne i co do miary, do której przymiar ten jest przyłączony.”;

99) w art. 290:

a) treść dotychczasową oznacza się jako ust. (1), zastępując w nim powołanie „punktów 1, 3 i 5 ustępu 1 art. 24” powołaniem: „punktów 1, 3 i 6 ust. (1) art. 24”, zaś powołanie: „ustępu 2 art. 32” — powołaniem: „ust. (3) art. 32”;

b) dodaje się ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) Właścicielom miar kopalnianych, położonych na terytorium b. W. ks. Krakowskiego, które w chwili wejścia w życie austriackiej Powszechnej Ustawy Górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (Dz. u. austr. Nr 146) stanowiły własność państwa austriackiego i były nadane na węgiel kamienny, a co do których miały zastosowanie przepisy paragrafu 278 ust. 4 tej ustawy, przysługuje prawo zamiany tych miar kopalnianych na pola górnicze nadane na węgiel kamienny bez obowiązku dokonywania odkrycia węgla kamiennego. Odpowiedni wniosek należy zgłosić we właściwym wyższym urzędzie górniczym do dnia 31 grudnia 1946 r. Przepis powyższy nie dotyczy miar dziennych.”;

100) w art. 296 w ust. 6 powołanie: „ustępu 1 art. 176, artykułów 181 i 182 lub ustępu 2 art. 201” zastępuje się powołaniem: „art. 174, 181, 182, 201 ust. (2) lub art. 298 ust. (1)”, zaś powołanie: „w art. 176” zastępuje się powołaniem: „w art. 175”;

101) w art. 297:

a) dodaje się nowy ustęp drugi o brzmieniu:

„(2) Zgłoszenia złożone do b. władz rosyjskich, a nie podlegające unieważnieniu w myśl ust. (1), dają zgłaszającemu uprawnienie do otrzymania własności górniczej w drodze nadania, jeżeli złożą oni do dnia 30 czerwca 1939 r.,

do właściwych wyższych urzędów górniczych oświadczenie, że zgłoszenie swe podtrzymują, przy czym do cudzoziemców będzie miało nadto zastosowanie przepis art. 16 ust. (3); w razie niezłożenia takiego oświadczenia we wskazanym terminie, uprawnienia z tytułu tych zgłoszeń wygasają.”;

b) dotychczasowy ust. (2) oznacza się jako ust. (3), zastępując w nim początkowe wyrazy: „Postanowienia ustępu 1” wyrazami: „Postanowienia ust. (1) i (2)”, zaś powołanie: „ust. (4) art. 1” powołaniem: „ust. (5) art. 1”;

102) w art. 298:

a) w ust. (1) wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1934 roku” zastępuje się wyrazami: „do dnia 31 grudnia 1940 r.”, a na końcu dodaje się zdania następujące: „W razie niewykonania powyższego obowiązku, wyższy urząd górniczy wydaje w drodze uchwały kolegialnej orzeczenie o odebraniu własności górniczej. Od tego orzeczenia przysługuje odwołanie do Kolegium Górniczego. Przepisy działu VIII stosuje się tu odpowiednio.”;

b) w ust. (2) na końcu powołanie: „art. 51” zastępuje się powołaniem: „art. 52”;

103) w art. 302 powołanie: „artykułów 142 do 172” zastępuje się powołaniem: „art. 142 do 171”;

104) w art. 303 w ust. (3) wyrazy: „30 czerwca 1938 roku” zastępuje się wyrazami: „31 grudnia 1938 r.”;

105) w art. 305 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Osobom, którym do dnia 31 grudnia 1938 r. przysługiwały wymienione w ust. (1) uprawnienia do wyłącznego poszukiwania i eksploatacji minerałów, może Minister Przemysłu i Handlu na podstawie niniejszego prawa nadać własność górniczą na pewnych częściach obszaru, na którym przysługiwały im te uprawnienia. W tym przypadku nadanie własności górniczej będzie mogło nastąpić z pominięciem przepisów rozdziału II działu III niniejszego prawa, w których miejsce Minister Przemysłu i Handlu ustali przepisy specjalne, jak również będzie mogła być nadana własność górnicza na węgiel kamienny na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.”;

106) w art. 306 w ust. (2) wyrazy: „ustępu 3 art. 184 i” skreśla się;

107) art. 308 otrzymuje brzmienie:

„Art. 308. (1) Dyplomy inżynierskie (świadczenia złożonego końcowego egzaminu państwowego), uzyskane w szkołach akademickich państw zaborczych, jak również dyplomy z ukończenia zagranicznej górniczej szkoły akademickiej przed dniem 1 listopada 1918 r. nie potrzebują przepisanej w artykułach 128 i 161 nostryfikacji.

(2) Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zwolnić od przepisa-

nego w art. 126 i 161 obowiązku nostryfikowania dyplomu z ukończenia zagranicznej górniczej szkoły akademickiej, jeżeli dyplom ten został uzyskany w czasie od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia 30 września 1923 r.

(3) Obywatele polscy, którzy ukończyli z ostatecznym świadectwem średni zakład naukowy techniczny, istniejący na obszarze, który wszedł w skład Państwa Polskiego, mają bez względu na datę ukończenia uprawnień osób, które skończyły z ostatecznym świadectwem odpowiedni zakład naukowy techniczny w kraju.

(4) Obywatele polscy, którzy przed dniem 1 listopada 1918 r. ukończyli z ostatecznym świadectwem średni zakład naukowy techniczny w jednym z państw zaborczych poza granicami obszarów, określonych w ustępie poprzedzającym, mają uprawnienia, równoznaczne z osobami, które ukończyły taki zakład naukowy w kraju.

(5) Obywatele polscy, którzy przed dniem 1 listopada 1918 r. ukończyli z ostatecznym świadectwem średni zakład naukowy techniczny, istniejący poza granicami obszarów, wymienionych w ust. (3) i (4), mogą otrzymać uznanie swych studiów za równoznaczne z ukończeniem odpowiedniego zakładu naukowego w kraju — na mocy decyzji Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.”;

108) w art. 315 dodaje się punkt c) o brzmieniu:

„c) we wszystkich wypadkach, w których rosyjska ustawa o prywatnym przemyśle naftowym (Część V Rozdział II Księga I rosyjskiej Ustawy Górniczej — Zbiór Praw Ces. Ros. Tom VII. wyd. 1912), powołuje się na rosyjską Ustawę Górniczą, mają zastosowanie z dniem wejścia w życie prawa niniejszego, zamiast przepisów rosyjskiej Ustawy Górniczej, przepisy prawa niniejszego.”;

109) w art. 318 w ust. (1) w pkt 2a powołanie: „art. 316” zastępuje się powołaniem: „art. 296”.

Art. 2. Minister Przemysłu i Handlu ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. — Prawo górnicze (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

628

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1938 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na ziemię odzyskaną w październiku i listopadzie 1938 r.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na ziemię odzyskaną w październiku i listopadzie 1938 r. rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 13, poz. 113);

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32), przy czym rozporządzenie to uzupełnia się w sposób następujący:

a) do art. 2 dodaje się nowy pkt 8 oraz nowy ust. (2) w brzmieniu:

„8. osoby, posiadające dyplomy, wymienione w art. 3 ust. (2) lit. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września

1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712).

(2) Przepisów pkt 1—7 ustępu poprzedzającego nie stosuje się do osób, które nabyły obywatelstwo polskie po dniu 30 września 1938 r.”;

b) po art. 14 dodaje się nowy art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. (1) Na obszarze ziem odzyskanych w październiku i listopadzie 1938 r. mogą wykonywać samodzielnie czynności techniczno-dentystyczne ci b. obywatele Republiki Czeskosłowackiej, którzy uzyskali obywatelstwo polskie na podstawie art. 2a lub 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44), w brzmieniu dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) i z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585), wykażą, iż w dniu 30 września 1938 r. na obszarze wymienionej Republiki mieli prawo samodzielnego wykonywania czynności